

Testing The Green Culture Scale on Turkish population: The Green Culture Scale

Yeşil Kültür Ölçeğinin Türk popülasyonu üzerinde sınanması: Yeşil Kültür Ölçeği

Tebessüm Ayyıldız Durhan¹
Beyza Merve Akgül²
Suat Karaküçük³

Abstract

In the study, the validity and reliability study of the Green Culture scale developed by Ermolaeva (2010) was conducted and it aimed to examine the green culture levels of university students with the measurement tool obtained. The language validity of the Green Culture Scale (GCS), which consists of 11 items and 2 sub-dimensions, was made within the framework of expert opinions. In order to test the structure with confirmatory factor analysis, 400 data were collected in the first stage, and it was determined that the CFA findings of the measurement tool consisting of environmental awareness and environmental behavior sub-dimensions confirmed the structure ($\chi^2/df=3.29$; RMSEA=0.07, SRMR=0.05; CFI)=0.93). The total internal reliability coefficient for GCS was determined as .73. It was determined that the green culture scale was valid and reliable in the Turkish population, and then, in the second data collection stage, the Green Culture level of 402 university students and how certain variables differentiated this level were examined. The findings show that the sample group is in the Pure Environmentalist group and there are significant differences between certain variables and green culture. As a result, the Green Culture Scale, which was determined to be a valid and

Özet

Çalışmada Ermolaeva'nın (2010) geliştirdiği Green Culture ölçeğinin geçerlik güvenirlik çalışması yapılarak, elde edilen ölçüm aracıyla üniversite öğrencilerinin yeşil kültür düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. 11 madde ve 2 alt boyuttan oluşan Yeşil Kültür Ölçeği'nin (YKÖ) dil geçerliliği uzman görüşleri çerçevesinde yapılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi ile yapının sınanması adına ilk aşamada 400 veri toplanmış, çevresel farkındalık ve çevresel davranış alt boyutlarından oluşan ölçüm aracının DFA bulgularının yapıyı doğruladığı belirlenmiştir ($\chi^2/df=3,29$; RMSEA=0,07, SRMR=0,05; CFI=0,93). YKÖ için toplam iç güvenirlik katsayısı .73 olarak belirlenmiştir. Yeşil kültür ölçeğinin Türk popülasyonunda geçerli ve güvenilir olduğu belirlenmiş ardından ikinci veri toplama aşamasında 402 üniversite öğrencisinin Yeşil Kültür düzeyi ve belirli değişkenlerin bu düzeyi ne doğrultuda farklılaştırdığı incelenmiştir. Elde edilen bulgular örneklem grubunun Saf Çevreci grubunda olduğunu ve belirli değişkenler ile yeşil kültür arasında anlamlı farklılıklar olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak geçerli ve güvenilir ölçüm aracı olduğu belirlenen Yeşil Kültür Ölçeği mevcut örneklem grubundaki

¹ Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, tebessum@gazi.edu.tr Orcid ID: 0000-0003-2747-6933

² Prof. Dr., Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, bmakgul@gazi.edu.tr Orcid ID: 0000-0003-2950-4221

³ Prof. Dr., Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, ksuat@gazi.edu.tr Orcid ID: 0000-0001-9144-7307

reliable measurement tool, shows that the green culture level of the participants in the current sample group is high. It is recommended to examine the green culture levels of different sample groups and to expand the analysis of environmental awareness and environmental behavior.

katılımcıların yeşil kültür düzeyinin yüksek olduğunu göstermektedir. Farklı örneklem gruplarının yeşil kültür düzeylerinin incelenmesi çevresel farkındalık ve çevresel davranış durumlarının analizlerinin genişletilmesi önerilmektedir.

Keywords: Green; Culture; Scale; Adaptation.

Anahtar Kelimeler: Yeşil; Kültür; Ölçek; Uyarlama.

[\(Extended English summary is at the end of this document\)](#)

1. Giriş

Bireyin ve toplumun fiziksel, biyolojik, sosyal-psikolojik, sosyo-ekonomik ve kültürel yaşamını etkileyen tüm etmenleri çevre olarak tanımlamak mümkündür. Öğrencilerin geleceğin karar vericileri olduğu göz önünde bulundurulduğunda; öğrendikleri çevre hakkında ne düşündüklerini ve çevreye karşı nasıl davrandıklarını anlamak için çevre araştırmalarına odaklanmak önemlidir. “Yeşil” kelimesi günümüzdeki hemen hemen her disiplinin neredeyse bütün çevresel politika ve uygulamalarının ifade edilmesinde veya nitelendirilmesinde kullanılmaktadır.

Çevresel kültürel teori yaklaşımı, yeşil kültürü iki kavramsal açıdan ele almak yerine çok yönlü bir yapı olarak değerlendirmektedir. Yeşil kültür “yeşil” ve “kültür” olarak iki bileşenden meydana gelmektedir. Yeşil kavramı; geri dönüşüm, küresel ısınma vb. çevre sorunlarıyla ilgili içeriği temsil eder. “Kültür” bileşeni ise bir toplumun veya bir grubun çevreye yönelik algıları, değerleri, normları, gelenekleri ve davranışlarını temsil eder (Dunlap, 2002). Bir kültürel teoriyi tercih ederken, çeşitli kültürel özelliklere vurgu yapan çok sayıda çevre-kültür yaklaşımının olduğunu belirtmek gerekir. Bunlar arasında teknolojik (Abdullaev, 1990), bilgilendirici (Dubrovina, 1990), aksiyolojik (Baharov, 2000) ve eylem odaklı (Asafova, 2000) ve benzeri yaklaşımlar sayılabilir. Yeşil kültürün, sosyo-kültürel yönünün vurgulanması adına, yeşil-kültürün aksiyolojik ve eylem-odaklı yaklaşımların bir kombinasyonunu kullanmak kavramsal olarak daha verimli olacaktır (Ermolaeva, 2010).

Aksiyolojik yaklaşım, yeşil kültürü çevreye yönelik bir dizi tutum, değer ve norm olarak analiz eder. Bu yaklaşım altında, sosyologlar çevresel normların, inançların ve değerlerin üretimini ve iletişimini analiz eder. Eylem odaklı yaklaşım, insan-doğa ilişkisinde bir çekirdek olarak eylemi vurgular. Aksiyolojik yaklaşım, çevresel tutumları, yeşil kültürün değer ve normlarını incelemek için metodolojik bir zemin olabilirken, çevresel davranış uygulamalarını ve çevresel yaşam tarzını analiz etmek için bu projeye eylem odaklı bir yaklaşım dahil edilebilir (Ermolaeva, 2010).

Çevre bilinci çalışması, sosyal ve davranış bilimlerindeki en verimli alanlardan biridir (Axelrod, 1994). Çevresel tutumları, çevresel değerleri ve çevresel inançları incelemeyi içerir. Çevre bilincini incelemek, aşağıdaki nedenlerden dolayı zordur: (1) sorunlar daha küresel ve daha az görünür olma eğilimindedir, bu da kamuoyunun farkındalığını ilk elden deneyimden ziyade medyaya ve kanaat önderlerine bağımlı hale getirir ve (2) çevre sorunlarının nedenleri, etkileri ve çözümleri, karmaşık sosyal süreçlerle yüksek oranda bağlantılıdır (Dunlap, 2002). Dahası, günümüzde insanların çevreciliği, sayıların artmasının ötesinde, temel değerleri ve inançları bünyesine katarak daha derine inmekte ve davranış kalıplarını etkilemektedir (Kempton ve diğerleri, 1995).

Çevre bilinci çevre farkındalığının oluşması ile ortaya çıkan bir kavramdır. Farkında olmak, bir şey hakkında bilmek, farkına varmak veya bilmekle ilgilenmek veya bir şeyin önemli olduğunu bilmek anlamına gelir. Farkındalık, olayları, nesnelere veya duygusal kalıpları algılama, hissetme veya bunların bilincinde olma durumu veya yeteneğidir (Gafoor, 2012). Çevre bilincinin geniş anlamda bilgi, eleştirel düşünme ve tutumlar olarak tanımlandığı gerçeği, başlı başına farkındalık kavramıyla

doğrulanabilir, çünkü algıda bir değişikliğe yol açan farkındalıktır, tutum değişikliği için gerekli olan farkındalıktır, davranış ve eylemde bir değişiklik için bir ön koşuldur (Hadzigeorgiou ve Skoumios, 2013). Çevre bilgisi, çevrenin bilişsel bir boyutunu sunar. Bireylerin çevre sorunlarıyla nasıl karşılaştıklarını ve nasıl çözdüklerini gösterir. Yeşil kültür, bu noktada, öğrencilerin çevresel konularda ne kadar eğitilmiş oldukları ile bu bilgileri çevre sorunlarına nasıl yansıttıkları üzerine odaklanmıştır (Ermolaeva, 2010).

Yeşil kültürü, kültürel teori perspektifinden analiz etmek için; sosyal olarak paylaşılan inançları, değerleri, normları ve tutumları incelemek, insanların teknoloji ile olan etkileşimlerini ortaya koyabilmek önemlidir. Yeşil kültür alanında ABD’de onlarca yıldır birçok çalışma yapılmaktadır (Dunlap, 1993; Herndl ve Brown, 1996; Horton, 2006; Margaretha ve Saragih, 2013; Parham, 2015; Pan ve diğ., 2022; Roscoe ve diğ., 2019; Stern, 1995). Türkiye’de ise, yeşil kültür düzeyini ölçen çalışmalara rastlanılmamaktadır. Bu boşluğu doldurabilmek adına “Yeşil Kültür Ölçeği”nin araştırmacılara katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Tüm bu bilgiler doğrultusunda, araştırma kapsamında Ermolaeva’nın (2010) geliştirdiği Green Culture ölçeğinin geçerlik güvenirlik çalışması yapılarak, elde edilen ölçüm aracıyla üniversite öğrencilerinin yeşil kültür düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

2. Yöntem

2.1. Ölçeğin uyarılma aşaması

Bu çalışmada Ermolaeva’nın (2010) geliştirdiği Green Culture ölçeğinin geçerlik güvenirlik çalışması yapılarak, elde edilen ölçüm aracıyla üniversite öğrencilerinin yeşil kültür düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya Gazi Üniversitesi’nde 2021-2022 eğitim öğretim yılında öğrenim gören üniversite öğrencileri katılmıştır. 11 madde iki alt boyuttan oluşan orijinal ölçüm aracının dil geçerliliği uzman görüşleri ile çeviri tekrar çeviri yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Soruların anlaşılır ve açık olduğu belirlenmiş ardından yapının doğrulanması adına veri toplanmıştır. İki aşamalı gerçekleştirilen çalışma kapsamında 400 katılımcı ile ölçüm aracının psikometrik özellikleri sınanmıştır. Doğrulamalı faktör analizi yapının doğrulandığını göstermektedir. Doğrulanmış yapı orijinal ölçeğin Türk popülasyonu için kullanıma uygun olduğunu gösterir niteliktedir.

Ölçüm aracı yeşil kültür düzeylerini 4 kümede incelemektedir. Kümeler sırasıyla saf çevreci tip, proaktif tip, söylem tipi ve çevreci olmayan tip olarak nitelendirilmiştir. “Saf Çevreci Tip” olan grupta yer alanlar hem çevresel davranış hem de çevre bilinci boyutlarında yüksek puanlara sahiptir. “Proaktif Tip” olan grupta yer alanlar yüksek düzeyde çevresel davranışa ve düşük düzeyde çevre bilincine sahiptir. “Söylem Tipi” olan grupta yer alanlar yüksek düzeyde çevre bilincine ve düşük düzeyde çevresel davranışa sahiptir. Son grup olan “Çevreci Olmayan Tip” grubunda ise katılımcılar hem çevresel davranış hem de çevre bilinci boyutlarında düşük puanlara sahiptir.

2.2. Verilerin Toplanması

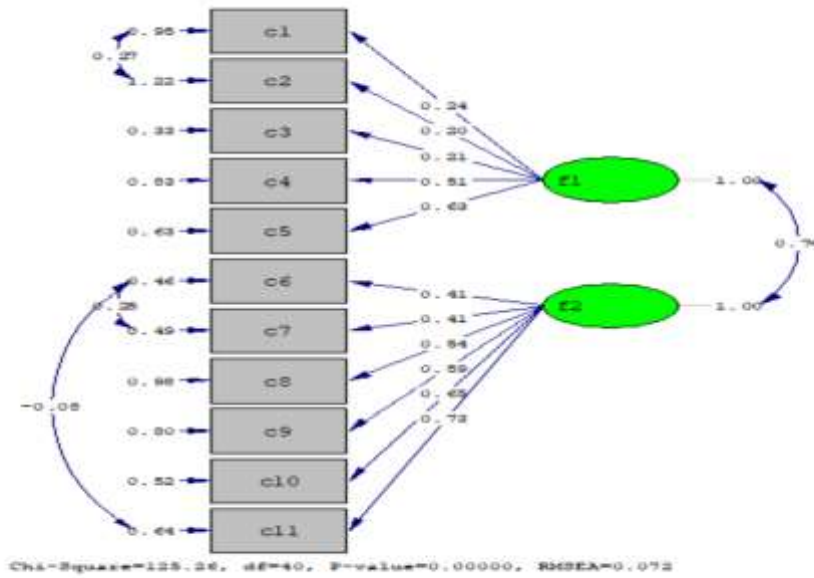
İlk aşamada 400 veri ile uygulanan DFA sonrası elde edilen bulgularla doğrulanmış ölçüm aracı ile veri toplamak üzere ikinci aşamada 402 üniversite öğrencisinden veri toplanmıştır. Kişisel bilgi formu ve Yeşil Kültür Ölçeği’nin kullanıldığı ikinci veri toplama aşamasında öğrencilerin Yeşil Kültür tarzları belirlenmiş, aynı zamanda belirli değişkenler ile ölçüm aracı arasındaki farklılıklar analiz edilmiştir. Bulgular örneklem grubunun saf çevreci yeşil kültür düzeyine sahip olduğu ve belirli değişkenlerin yeşil kültür düzeyini farklılaştırdığı yönündedir.

2.3. Verilerin Analizi

Veriler Lisrel 8.80 ve SPSS 25 programları ile analiz edilmiş, yapılan analizlerde doğrulamalı faktör analizi, ayrışma geçerliliği, güvenirlik analizleri, pearson korelasyon testi, betimsel istatistikler, bağımsız örneklem T testi, Tek yönlü varyans analizi ANOVA kullanılmıştır.

3. Bulgular

Şekil 1. Doğrulayıcı faktör analizi bulguları

Tablo 1. Yeşil kültür ölçeğinin uyum değerleri ve standart uyum değerleri

Uyum İndeksi	Kabul Edilebilir Değer	Elde Edilen Değer
Ki-Kare / Serbestlik Derecesi	≤ 5.00	3,29
Normlaştırılmış Uyum İndeksi (NFI)	≥ 0.90	0,90
Normlaştırılmamış Uyum İndeksi (NNFI)	≥ 0.90	0,90
Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI)	≥ 0.90	0,93
Standartlaştırılmış Hata Kareleri Ortalamasının Kökü (SRMR)	≤ 0.10	0,05
Yaklaşım Hatasının Kareli Ortalamasının Karekökü (RMSEA)	≤ 0.08	0,07

Kaynak: Schumacker ve Lomax, 2004.

Yeşil kültür ölçeğinin uyum değerleri ve standart uyum değerleri Tablo 1’de yer almaktadır. Elde edilen tüm değerlerin kabul edilebilir uyum standartları içinde olduğu belirlenmiştir. Buna göre yeşil kültür ölçeğinin doğrulanmasına yönelik verilerin uyum indekslerini karşıladığı ve uyarlanan ölçüm aracının yapı geçerliliğinin doğrulandığı söylenebilir.

Tablo 2. Ayrışma geçerliliği ve iç güvenirlik katsayısı bulguları

	AVE	Cronbach Alpha
Yeşil kültür	0.75	.73
Çevresel farkındalık	0.84	.60
Çevresel davranış	0.68	.75

Ortalama Açıklanan Varyans değeri olarak adlandırılan Average Variance Extracted’in kısaltmasıdır. Boyutlara yönelik ifadelerin yüklerinin karelerinin toplamının ifade sayısına bölünerek elde edildiği bir değerdir. Tüm faktörlere yönelik ayrı hesaplama yapılır (Yaşoğlu, 2017). Ayrışma geçerliliğinin .50’nin üzerinde olması kuralından yola çıkılarak AVE değerlerinin uyum sınırları çerçevesinde ayrışma geçerliliği ortaya koyduğu söylenebilir (Tablo 2).

Tablo 3. Yeşil kültür ölçeği ile alt boyut ilişkilerinin analizi

	Yeşil Kültür	Çevresel farkındalık	Çevresel davranış
Yeşil kültür	1		
Çevresel farkındalık	.760**	1	
Çevresel davranış	.886**	.372**	1

p<0,01*

Örneklem grubunun yeşil kültür ölçeğinden aldıkları puanlar ile alt boyutlar arasında pozitif yönlü yüksek düzeyde anlamlı ilişki belirlenmiştir ($r=.760$, $r=.886$). Çevresel farkındalık ile çevresel davranış arasında yine pozitif yönlü orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu gözlemlenmiştir ($r=.372$; Tablo 3).

Tablo 4. Çalışma grubuna yönelik yüzde ve frekans dağılımları

N=(402)			
	Değişken	f	%
Cinsiyet	Kız	288	71,6
	Erkek	114	28,4
Sınıf	1. sınıf	137	34,1
	2. sınıf	85	21,1
	3. sınıf	88	21,9
	4. sınıf	92	22,9
Evcil hayvan besleme durumu	Evet	259	64,4
	Hayır	143	35,6
Günlük boş zaman	Hiç yok	23	5,7
	1-2 saatten az	26	6,5
	1-2 saat	80	19,9
	3-4 saat	159	39,6
	5-6 saat	81	20,1
	7 saat ve daha fazla	33	8,2
Sosyal sorumluluk projelerinde görev alma	Evet	217	54,0
	Hayır	185	46,0
Temel sebep	Para kazanmak için	29	7,2
	Kötü koşullara sahip bir çevrede yaşamak istemiyorum	128	31,8
	Bu tarz aktivitelere çocukluğumdan beri katılıyorum	34	8,5
	Diğer insanlara ve gelecek nesillere kötü sağlıksız bir çevre bırakmak istemiyorum	167	41,5
	Çevre ile ilgili etkinliklere katılmam	44	10,9

Tablo 4 incelendiğinde, katılımcıların çoğunluğunu kız öğrenciler oluştururken (%71,6), çoğunluğu 1. Sınıf öğrencisi olan (%34,1) katılımcıların genellikle evcil hayvan besledikleri görülmüştür (%64,4), günlük 3 ila 4 saat arasında boş zamana sahip olduğu (%39,6) belirlenmiştir. Sosyal sorumluluk projelerinde görev alan (%54,0), temel sebeplerinin de diğer insanlara ve gelecek nesillere kötü sağlıksız bir çevre bırakmak istemediği olduğu belirlenmiştir (%41,5).

Tablo 5. Yeşil kültür ölçeği aritmetik ortalama, standart sapma ve basıklık çarpıklık değerleri

N=(402)						
	Min.	Max.	\bar{x}	ss	Skewness	Kurtosis
Yeşil kültür ölçeği	2,27	5,00	3,78	0,51	0,003	-0,084
Çevresel farkındalık	1,80	5,00	3,84	0,56	-0,125	0,079
Çevresel davranış	1,67	5,00	3,73	0,65	-0,170	-0,084

Katılımcıların yeşil kültür ölçeği toplam puanlarının ortalama değerlerde olduğu ($3,78 \pm 0,51$), en yüksek alt boyut puanını çevresel farkındalık alt boyutunda ortaya koydukları ($3,84 \pm 0,56$), çevresel davranış alt boyutunda da yine ortalama değerlerde puanlar sergilendiği belirlenmiştir ($3,73 \pm 0,65$). Ortalama değerlerde ancak ortalama değerlerin bir miktar üzerinde puanlar sergileyen katılımcılar Ermolaeva'nın (2010) ortaya koyduğu 4 kümeli tanım içinde "Saf Çevreci Tip" tanımına uygun gruptadır. Bu gruba dahil olanların hem çevresel davranış hem de çevre farkındalığı boyutlarında yüksek puanlara sahip olduğu gözlemlenmektedir (Tablo 5).

Tablo 6. Yeşil kültür ölçeği ile cinsiyet arasındaki T-Testi bulguları

N=(402)						
	Cinsiyet	n	\bar{x}	ss	t	p
Yeşil kültür	Kız	288	3,84	0,48	4,200	0,000*
	Erkek	114	3,61	0,54		
Çevresel farkındalık	Kız	288	3,90	0,54	3,699	0,000*
	Erkek	114	3,67	0,56		
Çevresel davranış	Kız	288	3,80	0,63	3,347	0,001*
	Erkek	114	3,56	0,68		

p<0,05*

Toplam puanlar ve alt boyutlar incelendiğinde cinsiyetin yeşil kültürü anlamlı biçimde farklılaştırdığı görülmektedir ($t=4,200$; $p=0,000$). Çevresel farkındalık alt boyutunda ($t=3,699$; $p=0,000$) ve çevresel farkındalık alt boyutunda ($t=3,347$; $p=0,001$) kız katılımcıların erkek katılımcılara nazaran daha yüksek çevresel farkındalık ve davranış geliştirdiği gözlemlenmiştir (Tablo 6).

Tablo 7. Yeşil kültür ölçeği ile sınıf arasındaki ANOVA bulguları

N=(402)						
	Sınıf	n	\bar{x}	ss	F	p
Yeşil kültür	1. sınıf	137	3,76	0,51	0,097	0,962
	2. sınıf	85	3,78	0,52		
	3. sınıf	88	3,80	0,55		
	4. sınıf	92	3,77	0,45		
	Toplam	402	3,78	0,51		
Çevresel farkındalık	1. sınıf	137	3,84	0,55	0,408	0,747
	2. sınıf	85	3,78	0,56		
	3. sınıf	88	3,88	0,59		
	4. sınıf	92	3,84	0,53		
	Toplam	402	3,84	0,56		
Çevresel davranış	1. sınıf	137	3,70	0,65	0,262	0,853
	2. sınıf	85	3,78	0,70		
	3. sınıf	88	3,74	0,70		
	4. sınıf	92	3,72	0,55		
	Toplam	402	3,73	0,65		

p<0,05*

Tablo 7 incelendiğinde sınıf değişkeninin yeşil kültür düzeyini anlamlı biçimde farklılaştırmadığı belirlenmiştir.

Tablo 8. Yeşil kültür ölçeği ile evcil hayvan besleme değişkeni arasındaki bağımsız örneklem T-Testi sonuçları

		N=(402)					
	Evcil hayvan besleme	n	\bar{x}	ss	t	p	
Yeşil kültür	Evet	259	3,81	0,52	1,732	0,084	
	Hayır	143	3,72	0,48			
Çevresel farkındalık	Evet	259	3,86	0,56	1,383	0,167	
	Hayır	143	3,78	0,54			
Çevresel davranış	Evet	259	3,77	0,68	1,494	0,136	
	Hayır	143	3,66	0,60			

p<0,05*

Katılımcıların evcil hayvan besleme durumlarının yeşil kültür düzeyini farklılaştırmadığı belirlenmiştir. Ancak anlamlı farklılık saptanmamasına karşın evcil hayvan besleyen katılımcıların yeşil kültür düzeylerinin hayvan beslemeyen katılımcılara nazaran daha yüksek olduğu gözlemlenmektedir (Tablo 8).

Tablo 9. Yeşil kültür ölçeği ile günlük boş zaman arasındaki ANOVA testi bulguları

		N=(402)					
	Günlük boş zaman	n	\bar{x}	ss	F	p	
Yeşil kültür	Hiç yok	23	3,91	0,48	1,147	0,335	
	1-2 saatten az	26	3,88	0,51			
	1-2 saat	80	3,76	0,50			
	3-4 saat	159	3,79	0,52			
	5-6 saat	81	3,76	0,46			
	7 saat ve daha fazla	33	3,63	0,60			
	Toplam	402	3,78	0,51			
	Çevresel farkındalık	Hiç yok	23	3,85			0,54
1-2 saatten az	26	3,92	0,61				
1-2 saat	80	3,81	0,64				
3-4 saat	159	3,87	0,52				
5-6 saat	81	3,80	0,49				
7 saat ve daha fazla	33	3,73	0,64				
Toplam	402	3,84	0,56				
Çevresel davranış	Hiç yok	23	3,97	0,58	1,314	0,257	
1-2 saatten az	26	3,84	0,59				
1-2 saat	80	3,71	0,62				
3-4 saat	159	3,73	0,69				
5-6 saat	81	3,73	0,60				
7 saat ve daha fazla	33	3,54	0,70				
Toplam	402	3,73	0,65				

p<0,05*

Tablo 9 incelendiğinde günlük boş zaman süresinin yeşil kültür toplam puanları, çevresel farkındalık ve çevresel davranış alt boyutlarını anlamlı biçimde farklılaştırmadığı belirlenmiştir.

Tablo 10. Yeşil kültür ölçeği ile sosyal sorumluluk projelerine katılma değişkeni arasındaki bağımsız örneklem T-Testi sonuçları

		N=(402)				
		n	\bar{x}	ss	t	p
Yeşil kültür	Sosyal sorumluluk projelerine katılma					
	Evet	217	3,87	0,50	3,904	0,000*
	Hayır	185	3,67	0,50		
Çevresel farkındalık	Evet	217	3,91	0,57	2,798	0,005*
	Hayır	185	3,75	0,53		
Çevresel davranış	Evet	217	3,84	0,64	3,574	0,000*
	Hayır	185	3,60	0,65		

p<0,05*

Yeşil kültür ölçeği ile sosyal sorumluluk projelerine katılma arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık bulunmaktadır. Elde edilen anlamlı farklılığın hem yeşil kültür toplam puanlarda (t=3,904;p=0,000), hem çevresel farkındalık alt boyutunda (t=2,798; p=0,005), hem de çevresel davranış alt boyutunda (t=3,574; p=0,000) sosyal sorumluluk projelerine katılan katılımcıların lehine olduğu saptanmıştır (Tablo 10).

Tablo 11. Yeşil kültür ölçeği ile temel sebep arasındaki ANOVA testi bulguları

		N=(402)				
		n	\bar{x}	ss	F	p
Yeşil kültür	Temel sebep					
	Para kazanmak için	29	3,51 ⁴	0,52	14,793	0,000*
	Kötü koşullara sahip bir çevrede yaşamak istemiyorum	128	3,76 ³	0,48		
	Bu tarz aktivitelere çocukluğumdan beri katılıyorum	34	4,00 ¹	0,53		
	Diğer insanlara ve gelecek nesillere kötü sağlıksız bir çevre bırakmak istemiyorum	167	3,90 ²	0,45		
	Çevre ile ilgili etkinliklere katılmam	44	3,37 ⁵	0,51		
	Toplam	402	3,78	0,51		
Çevresel farkındalık	Para kazanmak için	29	3,62 ⁴	0,49	9,527	0,000*
	Kötü koşullara sahip bir çevrede yaşamak istemiyorum	128	3,85 ³	0,50		
	Bu tarz aktivitelere çocukluğumdan beri katılıyorum	34	3,88 ²	0,57		
	Diğer insanlara ve gelecek nesillere kötü sağlıksız bir çevre bırakmak istemiyorum	167	3,96 ¹	0,54		
	Çevre ile ilgili etkinliklere katılmam	44	3,44 ⁵	0,59		
	Toplam	402	3,84	0,56		
Çevresel davranış	Para kazanmak için	29	3,42 ⁴	0,68	11,500	0,000*
	Kötü koşullara sahip bir çevrede yaşamak istemiyorum	128	3,69 ³	0,65		
	Bu tarz aktivitelere çocukluğumdan beri katılıyorum	34	4,11 ¹	0,62		
	Diğer insanlara ve gelecek nesillere kötü sağlıksız bir çevre bırakmak istemiyorum	167	3,85 ²	0,58		
	Toplam	402	3,84	0,56		

Çevre ile ilgili etkinliklere katılmam	44	3,31 ⁵	0,61
Toplam	402	3,73	0,65

p<0,05* 1>2>3>4>5

Yeşil kültür ölçeği ile temel sebep analiz bulguları incelendiğinde sınıf ve ölçüm aracı arasında farklılık olduğu gözlemlenmiştir. Grup içi farklılıklar post hoc testleriyle analiz edilmiştir. Katılımcıların bu tarz aktivitelere çocukluğundan beri katıldığını ifade edenler ile diğer insanlara ve gelecek nesillere kötü sağlıksız bir çevre bırakmak istediğini söyleyen katılımcıların diğer sebepleri sunanlara nazaran daha yüksek yeşil kültür puanı ortaya koyduğu belirlenmiştir (Tablo 11).

4. Tartışma ve Sonuç

Yeşil kültür ölçeğinin Türk popülasyonuna uyarlanmasını ve uyarlanan ölçeğin üniversite öğrencileri üzerinde sınanmasını içeren araştırma bulguları, geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı ortaya koymakla beraber ($\chi^2/df=3,29$; RMSEA=0,07, SRMR=0,05; CFI=0,93) yeşil kültürün belirli değişkenler doğrultusunda farklılaştığını göstermektedir.

Elde edilen bulgular yeşil kültürü ölçmede etkin bir ölçüm aracı ortaya koyulduğu yönündedir. Benzer bir çalışmada Timur ve Yılmaz (2013) çevre davranış ölçeğinin Türkçeye uyarlamaya çalışmışlardır. 6 alt boyuttan oluşan ölçüm aracı 20 maddeden oluşmaktadır. Toplam iç tutarlılık katsayısının .85 olduğu araştırma bulgularında en düşük iç tutarlılık katsayıları .63 ile .70 arasına değişmektedir. Mevcut araştırma bulgularıyla benzerlik gösteren güvenilirlik katsayıları ölçüm aracının güvenilir olduğunu göstermektedir. 5'li Likert tipi uyarlanan ölçüm aracında yer alan en yüksek puanlama 100 ve en düşük puanlama ise 20 olarak hesaplanmaktadır. Mevcut ölçüm aracından farklı olarak ilgili ölçekte 1 tane negatif madde bulunmaktadır. Türkçe uyarlama çalışmasında yapının doğrulandığı ölçüm aracı ($\chi^2/df= 1.917$, NNFI=.84, RMSEA=.078) çevresel davranışı ölçmede geçerli ve güvenilir olduğu saptanmıştır.

Çevresel duyarlılık ölçeğinin geliştirilmesi üzerine hazırlanan araştırma bulguları AFA ile 5 faktörlü bir yapı ortaya koymuş, 20 maddeden oluşan ölçüm aracının iç güvenilirlik katsayısı .845 olarak hesaplanmıştır. Doğrulamalı faktör analizi bulguları incelendiğinde ($\chi^2/df= 1,791$; GFI= ,869; AGFI= ,828; NFI= ,853; RFI= ,826; IFI= ,930; TLI= ,915; CFI= ,928; SRMR= ,057; RMSEA= ,068) uyum indeksleri içinde bulgular ortaya koyan araştırma, mevcut çalışmayla benzer şekilde ölçüm aracının belirli değişkenlerle arasındaki farklılıklar analiz edilmiş ve cinsiyet, yaş ve meslek gibi değişkenlerin çevresel duyarlılığı farklılaştırdığı belirlenmiştir. Çevresel duyarlılık başlığı ile sunulan ölçeğin metin içinde çevreye yönelik tutum olarak ifade edildiği gözlemlenmektedir (Yeşil ve Turan, 2020).

Yeşil psikolojik iklim ölçeğinin uyarlama çalışmasında mevcut çalışmayla benzer süreçler izlenerek uzman görüşleriyle çeviri yapılmış, dil geçerliliği sağlandıktan sonra 5'li likert tipi bir ölçek elde edilmiştir. Uyarlama çalışmalarında yapının doğrulanmasının yeterli olmasının yanı sıra araştırmacıların zaman zaman açımlayıcı faktör analizini de tercih ettiği görülmektedir. Bu çalışmada da açımlayıcı faktör analizi kullanan araştırmacıların orijinal ölçekteki gibi tek boyutlu bir yapı ortaya koydukları görülmektedir. Açıklanan varyansın toplamda %66.709 olduğu belirlenmiştir. Yapılan DFA analizinde ($\chi^2/df: 1,31$; RMSEA:0.47; GFI:0.98, CFI:0.99; IFI:0.99; NFI:0.98, RMR:0.029; SRMR:0.024; AGFI:0.95) yapının doğrulandığı gözlemlenmiştir. İç tutarlılık katsayısının ölçeğin toplamında .87 olduğu, madde toplam korelasyonlarının ise .80 ile .52 aralığında olduğu belirlenmiştir. Mevcut araştırma bulgularıyla benzer yöntem ve bulgular elde eden araştırma bulguların Yeşil psikolojik iklim ölçeğini Türk popülasyonu için geçerli ve güvenilir kıldığı belirlenmiştir (Erbaş, 2021). Bir diğer çalışmada Yeşil İnsan Kaynakları Ölçeğinin Türkçe'ye uyarlanması amaçlanmıştır. 19 madde olan ölçeğin mevcut çalışmayla benzer şekilde 5'li Likert tipi olduğu bir önceki çalışmayla benzer şekilde açımlayıcı faktör analizi yapıldığı görülmüştür. Yeşil Kültür ölçeğinde belirlenen 2 alt boyutun Yeşil insan kaynakları yönetimi ölçeğinde farklı olarak 4 alt boyutta toplandığı gözlemlenmektedir. Toplam varyansın %55,87'sinin açıklandığı araştırma bulguları doğrulamalı faktör

analizinin (χ^2/df : 1,46; CFI:0.974, NFI:0.924, RMSEA:0.037, RMR:0.059, SRMR:0.047, GFI:0.956, AGFI:0.937, PGFI:0.669, ECVI:0.576) yapıyı doğruladığı saptanmıştır. Yeşil kültür ölçeği ile benzer şekilde AVE değerinin de yeterli düzeyde olduğu (AVE:0,529>0,5) belirlenmiştir (Turan ve Sundu, 2021). Benzer ölçeği Tang ve diğerleri (2018) yılında geliştirmiş yeşil eğitim gibi alt boyutları olan ölçüm aracının önemli parametrelerinden bir tanesinin de farkındalık olduğu ifade edilmektedir. Oluşturulan form 153 öğrenci üzerinde sınanmış ve yapılan açımlayıcı faktör analizinde ölçüm aracının maddeleri 5 alt boyutta toplandığı belirlenmiştir. İç güvenilirlik katsayısının .83 ile .87 aralığında değiştiği ölçüm alt boyutların doğrulayıcı faktör analizi çerçevesinde doğrulandığı gözlemlenmiştir ($\chi^2/df = 1.63$, RMSEA = 0.064, CFI = 0.95 and NNFI = 0.94).

Öğrencilerin çevre okuryazarlığının belirlenmesine yönelik geliştirilen bir diğer ölçüm aracınının analizleri aşamasında 39 maddelik ilk deneme formu ile veri toplanmış, yapılan AFA sonrası 2 faktörlü bir yapı elde edilmiştir. Çevresel davranış gibi yeşil kültür ölçeğinde yer alan alt boyutla paralel olarak isimlendirilen ölçüm aracının bir diğer alt boyutu ise çevresel tutum olarak belirlenmiştir. Yapılan analizler 20 maddelik 5'li Likert tipi bir ölçüm aracı ortaya koymuştur. İç güvenilirlik katsayısının da .84 olduğu belirlenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi bulguları da yapının doğrulandığını göstermektedir ($\chi^2 / df= 2.33$, RMSEA= 0.058, RMR= 0.070, CFI=0.96, RFI=0.91, NFI=0.92, IFI=0.96 ve NNFI= 0.95). Dolayısıyla geliştirilen ölçüm aracının geçerli ve güvenilir olduğu değerlendirilmektedir (Yavuz, Balkan Kıyıcı ve Atabek Yiğit, 2014).

Yeni çevresel paradigma ölçeğinin Türkçe uyarlamasının yapıldığı araştırma bulguları, 15 madde ve 2 alt boyutlu bir yapının oluştuğunu ortaya koymaktadır. Toplam varyansın %40'ının açıklandığı bulgular incelendiğinde iç güvenilirlik katsayısının .53 gibi düşük bir düzeyde olduğunu göstermektedir. AFA yapıldıktan sonra uygulanan doğrulayıcı faktör analizi bulguları yapının Türk popülasyonunda uygulanabilir ve kullanılabilir olduğunu göstermektedir (χ^2/df : 1,449, RMSEA: 0.040, GFI:0.94, CFI:0.93) (Aytaç ve Öngen, 2012).

İlköğretim öğrencilerinin çevreye yönelik farkındalık düzeylerinin belirlenmesine yönelik gerçekleştirilen araştırma bulguları katılımcıların çevre sorunlarının ciddi boyutlarda olduğunu düşündükleri yönündedir. Mevcut araştırma bulguları ile benzer şekilde öğrencilerin çevresel farkındalık düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir (Yalçınkaya, 2012). Çevresel farkındalığın belirlendiği bir diğer araştırma bulguları yeşil farkındalığın genel olarak yüksek olduğunu göstermiştir. Yeşil kültür ölçeğinde olduğu gibi kadınların erkeklere nazaran daha yüksek farkındalık düzeyi sergilediği gözlemlenmiştir (Üstündağlı ve Güzeloğlu, 2015). Üniversite öğrencilerinin çevresel duyarlılık ve farkındalık durumlarının tespit edildiği araştırma bulguları çevre farkındalıklarının cinsiyete göre farklılık göstermediği ortaya koymaktadır (Aksu ve Yücebalkan, 2020). Çevre sorunlarına farkındalığın belirlendiği farklı bir çalışmada cinsiyetin genel olarak anlamlı farklılık oluşturmadığı ancak kavrama alt boyutunda kadınların erkeklere oranla daha yüksek puanları sergilediği gözlemlenmektedir (Doğan ve Purutçuoğlu, 2017).

Doğa kampı uygulamaları içinde yer alan çevre eğitiminin katılımcıların çevre problemlerine ilişkin farkındalık ve tutumlarına etkisinin incelendiği çalışmada deney grubu ve kontrol grubu incelenmiştir. Araştırma bulguları deney grubunda farkındalık ölçeği son test puanlarının olumlu yönde artış gösterdiğini göstermektedir. Dolayısıyla doğa kampı çerçevesinde verilen çevre eğitimi faaliyetlerinin çevresel farkındalığı olumlu yönde geliştirdiği söylenebilir (Özgel, Aydoğdu ve Güven Yıldırım, 2018). Bu açıdan değerlendirildiğinde çevresel farkındalığın ve çevresel davranışın olumlu yönde farklılaştırılmasını sağlamak adına çeşitli eğitim programlarının hazırlanması ve katılımcılara sunulması önerilmektedir. Çeşitli ölçüm araçlarıyla programların etkinliğini değerlendirmenin de oldukça önemli olduğu söylenebilir. Bu doğrultuda hazırlanan ölçüm araçlarından biri olan Yeşil Kültür Ölçeğinin alana katkı sunması beklenmektedir.

Araştırma sonucunda geçerli ve güvenilir ölçüm aracı olduğu belirlenen Yeşil Kültür Ölçeği mevcut örneklem grubundaki katılımcıların yeşil kültür düzeyinin yüksek olduğunu göstermektedir. Farklı örneklem gruplarının yeşil kültür düzeylerinin incelenmesi çevresel farkındalık ve çevresel davranış durumlarının analizlerinin genişletilmesi önerilmektedir.

Kaynakça

- Abdullaev, A. ve Kasimova, M. (1990). Some problems of green culture in the modern conditions. *Sociological Culture: Social and National*, 13(4), 87-93.
- Aksu, B., ve Yücebalkan, B., Potansiyel Yeşil Yakalıların Yeşil Farkındalıklarına Yönelik Bir Araştırma, *BMIJ*, (2020), 8(4): 857-874, doi: <http://dx.doi.org/10.15295/bmij.v8i4.1602>
- Asafova, J. (2000). *Green Culture as a Factor of High Education Advancement*. Kazan: Kazan University Press.
- Aytaç, M., Öngen, B. (2012). Doğrulayıcı faktör analizi ile yeni çevresel paradigma ölçeğinin yapı geçerliliğinin incelenmesi. *İstatistikçiler Dergisi* 5, 14-22.
- Baharov, V. (2000). *Green Culture of Society as a System*. Saransk: Saransk University Press.
- Doğan, İ., Purutçuoğlu, e. (2017). Sosyal Hizmet Uzmanlarının Çevresel Farkındalık Seviyeleri İle Çevreye Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 21 (2) , 389-405.
- Dubrovina, V. (1990). *Individual's Green Culture*. Kazan: Kazan Press.
- Dunlap, R. E. & Jones, R. E. (2002). Environmental concern: Conceptual and measurement issues. *Handbook of Environmental Sociology*, 3(6), 482-524.
- Erbaş, A. (2021). Yeşil Psikolojik İklim Ölçeği: Türkçe'ye Uyarlama Çalışması. *Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 39(4), 619-632 doi: 10.17065/huniibf.848308
- Ermolaeva, P. (2010). College Students' Green Culture: Reflecting on the Ideal Types of Environmental Awareness Behavior Practices. *R&R Research and Discussions*, 3(3), 49-73.
- Gafoor, K. A. (2012). Considerations in the Measurement of Awareness. *Emerging Trends in Education* (12th November 2012), Kerala, India.
- Herndl, C. G., & Brown, S. C. (Eds.). (1996). *Green culture: Environmental rhetoric in contemporary America*.
- Hoff M. (1998). *Sustainable Community Development: Studies in Environmental, Economic, and Cultural Revitalization*. Florida: Lewis Publishers.
- Horton, D. (2006). Demonstrating environmental citizenship? A study of everyday life among green activists. *Environmental citizenship*, 127-150.
- Kempton W., J. S. Boster & J. Hartley. (1995). *Environmental Values in American Culture*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Margaretha, M., & Saragih, S. (2013, March). Developing new corporate culture through green human resource practice. In *International Conference on Business, Economics, and Accounting*, 1, 10.
- Özgel, Z.T., Aydoğdu, M., Güven Yıldırım, E. (2018). Doğa Kampı Destekli Çevre Eğitiminin Çevre Sorunlarına Yönelik Farkındalık Ve Tutuma Etkisi. *İhlara Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 90-106.
- Pan, C., Abbas, J., Álvarez-Otero, S., Khan, H., & Cai, C. (2022). Interplay between corporate social responsibility and organizational green culture and their role in employees' responsible behavior towards the environment and society. *Journal of Cleaner Production*, 132878.
- Parham, J. (2015). *Green media and popular culture: An introduction*. Palgrave.
- Roscoe, S., Subramanian, N., Jabbour, C. J., & Chong, T. (2019). Green human resource management and the enablers of green organisational culture: Enhancing a firm's environmental performance for sustainable development. *Business Strategy and the Environment*, 28(5), 737-749.
- Schumacker, R.E, Lomax, R.G. (2004). *A Beginner's Guide To Structural Equation Modelling*, Second Edition, Lawrence Erlbaum Associates, Inc. 81-82.
- Stern P. C., Dietz T., Kalof L., & Guagnano G. A. (1995). Values, beliefs, and pro-environmental action: Attitude formation toward emergent attitude objects. *Journal of Applied Social Psychology*, 26, 1611-1636.

- Tang, G., Chen, Y., Yang, Y., Paille, P., Jia, J. (2018). Green human resource management practices: scale development and validity. *Asia Pacific Journal of Human Resources*, 56, 31–55. doi:10.1111/1744-7941.12147
- Timur, S., Yılmaz, M.(2013). Çevre Davranış Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması. *GEFAD / GUJGEF* 33(2), 317-333.
- Turan, İ., Sundu, M. (2021). Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi Ölçeği'ni Türkçeye Uyarlama Çalışması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 20(78), 731-744.
- Üstündağlı, E., Güzeloğlu, E. (2015). Gençlerin Yeşil Tüketim Profili: Farkındalık, Tutum Ve Davranış Pratiklerine Yönelik Analiz, *Global Media Journal TR Edition*, 5 (10), 341-360.
- Yalçınkaya, E. (2012). İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Çevre Sorunları Farkındalık Düzeyleri. *Marmara Coğrafya Dergisi*, Ocak, 137-151.
- Yaşloğlu, M. (2017). Sosyal Bilimlerde Faktör Analizi ve Geçerlilik: Keşfedici ve Doğrulayıcı Faktör Analizlerinin Kullanılması. *İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi*, 46, Special Özel Sayı 2017, 74-85.
- Yavuz, M., Balkan Kıyıcı, F., Atabek Yiğit, E. (2014). İlköğretim II. Kademe Öğrencileri İçin Çevre Okuryazarlığı Ölçeği: Ölçek Geliştirme ve Güvenirlilik Çalışması. *Sakarya University Journal of Education*, 4(3), 40-53.
- Yeşil, M., Turan, Y. (2020). Çevresel Duyarlılık Üzerine Bir Ölçek Geliştirme Çalışması. *ODÜ Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 10 (2), 418-435.

Extended English Summary

The environmental cultural theory approach specifies green culture as a multifaceted construct from two conceptual constructs. Green culture consists of two components: "green" and "culture". Green concept: recycling, global warming etc. represents content related to environmental issues. The "culture" component represents the perceptions, values, norms, traditions, and behaviors of a society or a group towards the environment (Dunlap, 2002). When choosing one cultural theory, it should be noted that there are many environmental-cultural approaches that emphasize various cultural characteristics. These include technological (Abdullaev, 1990), informative (Dubrovina, 1990), axiological (Baharov, 2000), and action-oriented (Asafova, 2000), etc. approaches can be considered. In order to emphasize the socio-cultural aspect of green culture, it would be conceptually more efficient to use a combination of green-culture axiological and action-oriented approaches (Ermolaeva, 2010).

To analyze green culture from the perspective of cultural theory; It is important to examine socially shared beliefs, values, norms, and attitudes, and to be able to reveal people's interactions with technology. Many studies have been carried out in the field of green culture in the USA for decades (Dunlap, 1993; Stern, 1995). In Turkey, there are no studies measuring the level of green culture. In order to fill this gap, it is thought that the "Green Culture Scale" will contribute to the research. In line with all this information, the validity and reliability study of the Green Culture scale developed by Ermolaeva (2010) was carried out within the scope of the research, and it was aimed to examine the green culture levels of university students with the measurement tool obtained.

In this study, the validity and reliability study of the Green Culture scale developed by Ermolaeva (2010) was conducted and it was aimed to examine the green culture levels of university students with the measurement tool obtained. The language validity of the original measurement tool, which consists of 11 items and two sub-dimensions, was carried out with expert opinions and translation and re-translation methods. It was determined that the questions were understandable and clear, and then data were collected to verify the structure. Within the scope of the two-stage study, the psychometric properties of the measurement tool were tested with 400 participants. Confirmatory factor analysis shows that the construct is confirmed. The confirmed structure shows that the original scale is suitable for use in the Turkish population.

The measurement tool examines the green culture levels in 4 clusters. The clusters were classified as pure environmental type, proactive type, discourse type, and non-environmental type, respectively. Those in the "Pure Environmental Type" group have high scores in both environmental behavior and environmental awareness. Those in the "Proactive Type" group have a high level of environmental behavior and a low level of environmental awareness. Those in the "Discourse Type" group have a high level of environmental awareness and a low level of environmental behavior. In the last group, "Non-Environmental Type", the participants had low scores in both environmental behavior and environmental awareness.

In the second stage, data were collected from 402 university students in order to collect data with the measurement tool, which was verified with the findings obtained after CFA was applied with 400 data in the first stage. In the second data collection stage, where the personal information form and the Green Culture Scale were used, the Green Culture styles of the students were determined, and the differences between certain variables and the measurement tool were analyzed. The findings are that the sample group has a pure environmental green culture level and certain variables differentiate the green culture level.

While the majority of the participants were female students (71.6%), it was observed that the majority of the participants were 1st-year students (34.1%), they generally kept pets (64.4%), and they had 3 to 4 hours of free time per day (39%). ,6) was determined. It was determined that (54.0%) those who took part in social responsibility projects, the main reason was that they did not want to leave a bad unhealthy environment to other people and future generations (41.5%).

The green culture scale total scores of the participants were average (3.78 ± 0.51), the highest sub-dimension score was in the environmental awareness sub-dimension (3.84 ± 0.56), and the environmental behavior sub-dimension also showed average scores. determined (3.73 ± 0.65). Participants with average values, but slightly above the average values, are in the group in accordance with the definition of "Pure Environmental Type" within the 4-cluster definition put forward by Ermolaeva (2010). It is observed that those included in this group have high scores in both environmental behavior and environmental awareness.

When the total scores and sub-dimensions are examined, it is seen that gender significantly differentiates the green culture ($t=4,200$; $p=0.000$). It was observed that in the environmental awareness sub-dimension ($t=3.699$; $p=0.000$) and in the environmental awareness sub-dimension ($t=3.347$; $p=0.001$), female participants developed higher environmental awareness and behavior than male participants.

There is a statistically significant difference between the green culture scale and participation in social responsibility projects. The significant difference obtained was found in both green culture total scores ($t=3.904$; $p=0.000$), environmental awareness sub-dimension ($t=2.798$; $p=0.005$), and environmental behavior sub-dimension ($t=3.574$; $p=0.000$). It was determined that the participants who participated in the responsibility projects were in favor of the participants.

Although the research findings including the adaptation of the green culture scale to the Turkish population and the testing of the adapted scale on university students reveal a valid and reliable measurement tool ($\chi^2/df=3.29$; RMSEA=0.07, SRMR=0.05; CFI=0.93) show that green culture differentiates in line with certain variables. The Green Culture Scale, which was determined to be a valid and reliable measurement tool as a result of the research, shows that the participants in the current sample group have a high level of green culture. It is recommended to examine the green culture levels of different sample groups and to expand the analysis of environmental awareness and environmental behavior.